

Help mij Leven

Nieuwsbrief

Jaargang 37, nr. 132: februari 2023

Stichting 'Help mij leven' biedt kinderen in extreme risicosituaties de kans op een beter bestaan.

Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt drie keer per jaar.

Oplage circa 1.100 stuks

ISSN: 2211-4270

Redactie

André van der Eijk
Allard Gunnink
Yke Meindersma

Correspondentie

mail@helpmijleven.org

Inhoudsopgave

Bestuursmededelingen	3
Brief uit Brazilië	4
Even voorstellen: Paula Miranda	9
Bouw woonhuis Bicas: help jij mee?	10
Werkvakantie Brazilië 2024	11
Column Jaap en Nelly Ridder	12
In herinnering: Jacqueline de Best	14
Gemakkelijk geld overmaken	15
Contact	16

Stichting 'Help mij leven' geniet het CBF-Certificaat voor kleine goede doelen, uitgegeven door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF).

Stichting 'Help mij leven' vindt het belangrijk om regelmatig te worden getoetst door een onafhankelijke en betrouwbare instantie. Zo kunt u als donateur er zeker van zijn dat wij voldoen aan de criteria van transparantie en goed bestuur.

Beste donateur,

Eind oktober won Luiz Inácio Lula da Silva de Braziliaanse presidentsverkiezingen, na een lange en bittere verkiezingscampagne. Maar de verkiezingswinst van 'Lula', zoals hij doorgaans genoemd wordt, heeft de gemoederen in Brazilië niet tot bedaren gebracht. Integendeel: in januari, een week na de beëdiging van Lula als president, bestormden duizenden aanhangers van voormalig president Jaír Bolsonaro het parlamentsgebouw, het hooggerechtshof en het presidentieel paleis. Hoewel Braziliaanse ordetroepen er binnen enkele uren in slaagden de reischoppers te verdrijven uit de overheidsgebouwen, is de huidige rust in het land fragiel. Tussen 2003 en 2011 was Lula ook al president van Brazilië. Maar niet eerder heeft hij geregeerd over een land dat zo sterk gepolariseerd is. 'Tamo junto' zeggen de Brazilianen vaak tegen elkaar. Deze informele uitdrukking is afgeleid van 'nós estamos juntos' (wij zijn samen) en drukt een diep besef van saamhorigheid uit. Laten we hopen dat het gevoel van 'tamo junto' een helende werking zal hebben te midden van zoveel maatschappelijke verdeeldheid.

Ondanks alle onrust gaat het werk van Robert Smits en REMER gelukkig door. Alle kinderen die voorheen werden opgevangen op woonboerderij Sítio Shalom in het dorpje Pequeri zijn inmiddels verhuisd naar twee huurhuizen in het naburige stadje Bicas. Ondertussen wordt er een eigen, gloednieuw wooncomplex van REMER in Bicas gebouwd. Naar verwachting wordt dit wooncomplex eind dit jaar opgeleverd, zodat de kinderen daar kunnen worden opgevangen. Meer hierover én over de projecten van REMER in Rio de Janeiro leest u in Roberts 'brief uit Brazilië.'

Op deze plek willen we ook terugblikken op onze kerstactie van afgelopen december. We vroegen toen uw en jouw hulp om extreem arme inwoners van Rio de Janeiro een kerstgeschenk aan te kunnen bieden. Het ging hierbij om gezinnen die veelal op straat geleefd hebben en nu wonen in oude fabriekspanden in het centrum van de stad. We wilden 110 van deze gezinnen een levensmiddelenbon cadeau doen, waarmee zij voedsel en hygiëneproducten konden kopen. Aan onze oproep is massaal gehoor gegeven! Het streefbedrag van EUR 4.125,- is behaald, sterker nog: dankzij uw en jouw royale donaties heeft de kerstactie maar liefst EUR 9.181,- opgeleverd! Naast het prachtige geschenk van afgelopen kerst kan er nu in 2023 meer voedsel gekocht worden voor de bewoners van de fabriekspanden.

We willen u en jou dan ook hartelijk bedanken voor alle gulle giften – in het kader van de kerstactie en anderszins. We hopen dat we ook in 2023 op jullie onmisbare steun mogen blijven rekenen. Tamo junto!

Namens het bestuur van stichting Help Mij Leven,

Matty Kloosterman

Voorzitter

Brief uit Brazilië

Beste vrienden,

Toen ik favela Faz Quem Quer verliet, werd ik gebeld door een zeer goede vriend, die sociaal werker is en een bijbaan heeft als personal trainer. Hij klonk zeer verward en angstig en vroeg of ik zo snel mogelijk naar Central do Brasil (het treinstation in het centrum van Rio de Janeiro) wilde komen. Sneller dan normaal reed ik naar Central en ik vroeg mij af wat er aan de hand zou kunnen zijn. Bij aankomst vertelde hij zijn verhaal: "Robert, je weet dat ik aan verschillende mensen extra krachtraining geef, dat doe ik ook aan een vrouw die derde staat in de hiërarchie van de plaatselijke drugsbende. Vanmiddag stond ik op een verlaten voetbalveld halverwege de krottenwijk te oefenen met haar. Aan de rand van het veld stonden vijf gewapende leden van de drugsbende. Ineens kwam er met grote snelheid een Volkswagen Golf aanrijden die vlak voor ons stopte. Twee mannen gekleed in het zwart en met bivakmutsen sprongen eruit en hielden ons met een pistool onder schot. Een andere man richtte zijn mitrailleur op de bendeleden. Er werd veel geschreeuwd. Ik was doodsbang: als er geschoten zou worden, dan zou ik ook geraakt worden. Ik gooide mezelf op de grond. Binnen 30 seconden werd de vrouw in de Golf gesmeten en net zo snel als zij kwamen, verdwenen zij weer met een aantal schoten op de bendeleden, die gelukkig niet terug schoten."

De trainer bleef verbouwereerd achter. Snel kwamen andere drugssoldaten aangerend en binnen vijf minuten kwam er een telefoontje. De vrouw zou voor R\$ 800.000 worden vrijgelaten mits het geld betaald zou worden voor middernacht. Ook dit is een bijbaantje van politieagenten. Voor een opgepakt jongetje dat op wacht staat wordt R\$ 3000 betaald, voor een baas kan dat tegen het miljoen lopen. De trainer werd gevraagd om over een paar uur bij de 'dono do morro' (de baas) te verschijnen. Hoe wisten die agenten dat de vrouw en de trainer elkaar om 16.00 uur op die plek zouden ontmoeten?

De trainer weet welke rol ik de afgelopen 35 jaar gespeeld heb bij de sportclub in deze favela en hij vroeg mij voor de veiligheid om met hem mee te gaan om opheldering te geven. Toen we op de top van de favela aangekomen waren, hoorden wij dat de bende R\$ 600.000 had betaald om de vrouw vrij te krijgen. Wij waren opgelucht! De vrouw gaat op zoek naar de mensen die haar hebben verraden.

Dit is de realiteit voor tienduizenden hardwerkende mensen in de favela. Waarom moet een hele favela in gevaar leven onder druk van een bende van 300 mensen? En zo gaat dat in de 1000 favela's van Rio.

Sparta Esporte Clube (favela Morro da Providência)

De club bestond in oktober 35 jaar en dat werd met een groot feest gevierd. Mannen van tegen de vijftig, die al vanaf de eerste dag daar voetbalden, waren ook aanwezig. Zoals Mosquito (mug) die, samen met zijn broers, bij de inboedel van de club hoorde. Mosquito was duidelijk niet het gehoorzaamste jongetje van de klas en hij ontregelde vaak de trainingen. Een aantal broers kwam in

de drugsbende terecht maar hij niet. Mosquito ging al vroeg werken en maakte carrière in de haven. Hij heeft nu al vier kleinkinderen. Hoeveel kansloze jongeren zijn er niet door sport en school op het rechte pad gebleven!! Sparta is al in de zomervakantie begonnen met de sportlessen aan ongeveer 250 jongens en meisjes.

REMER Rio - Straatwerk (fabriekshallen in centrum)

De zomermaanden zijn hier ook de regenmaanden. Van de grote daken van de twee fabrieken waarin de kinderen wonen, is nog maar een derde intact. De gammele dakjes van de krotten in de fabriek worden geteisterd door hevige wateroverlast en het weinige wat de mensen hebben, verliezen zij steeds weer. In een normale favela is het dak van een woning altijd belangrijk, maar omdat de fabriek al een dak had, werd hier minder aandacht aan besteed. Trouwens een groot gedeelte van het dak verdween tijdens de coronacrisis. Door het werk van ons technisch team, in samenwerking met de gemeente, hebben dertien families elders onderdak gevonden. Aan de andere kant is het zo dat nieuwe families hun plekje snel innemen. Iemand van de Kinderraad van Rio noemde de fabriek 'Morada Feliz' een verticale hel. Terwijl er andere plekken zijn die nog vele malen slechter zijn.

Ons schooltje in Huize Bethanië wordt van maandag tot donderdag bezocht door 80 ingeschreven kinderen die het moeilijk hebben op school. Acht kinderen hadden de school in 2022 voor dagen of weken verlaten, maar uiteindelijk zijn aan het einde van het schooljaar alle 80 kinderen overgegaan naar de volgende klas. Gesprekken tussen REMER, ouders en school zijn van groot belang, maar meestal is het REMER dat de meeste interesse toont. Tegelijkertijd neemt een ander team een andere groep kinderen mee naar sportcomplex Vila Olimpica. Hier wordt aan handenarbeid en sport gedaan. Zo weinig mogelijk tijd in de fabriek doorbrengen vinden de kinderen het heerlijkst. Van de week is de school weer begonnen. In januari organiseerden wij een vakantiekolonie met een speciaal programma.

Wij zijn ontzettend blij dat Criança Esperança van tv-zender Globo in samenwerking met UNESCO voor een belangrijk deel financiële steun gaat geven voor het werk in Huize Betânia in 2023.

REMER Rio – Escolinha Feyenoord FQQ (Favela Faz Quem Quer)

Het team van onder de 13 jaar heeft een zaalcompetitie van de staat Rio gespeeld. De competitie duurde bijna acht maanden. Onze thuiswedstrijden mochten volgens de bond nooit midden in een favela plaatsvinden. In sommige favelas ligt het sportcomplex onderaan, er worden dus uitzonderingen gemaakt. En toch... wij hebben de finale gehaald, die ondanks stevig verzet met 5-3 werd verloren. Wij merkten dat veel teams grotere en stevigere jongens hadden dan wij. De vaak geringe maaltijden thuis in Faz Quem Quer maken toch een groot verschil. Op dit moment hebben wij zeven jongens bij clubs in Rio geplaatst. Na een maand vakantie zijn de trainingen begin februari hervat.

Samenwerking met Mulheres da Gamboa (fabriekshal Elma)

Een onderwijzeres uit een andere fabriek, 'Elma' genaamd, heeft ons gevraagd ook daar te helpen. De drugshandel daar binnen is zo groot dat het dagelijks naar binnen pendelen van ons team een te groot risico zou zijn. In een klein, mooi opgeknapt zaaltje worden drie maal in de week huiswerklessen gegeven door twee mensen die zelf in de fabriek wonen. Onze coördinator en psychologe gaan daar elke donderdag heen om de lesmethodes te bespreken en om voor een week lunches mee te nemen voor de 45 kinderen.

Samenwerking met Instituto Silvestre (favela Antares)

Bruno was 8 jaar toen hij met sommige activiteiten van REMER in Antares meedeed. Het was erg zwaar, omdat Bruno niet tegen het lawaai van de andere kinderen kon. Hij was namelijk autistisch. Door de jaren heen leerde hij hier langzaam beter mee om te gaan. Hij was dagelijks bij de activiteiten. Nu Bruno 16 jaar is, komt hij nog steeds bij diezelfde klaslokalen, nu beheerd door 'Instituto Silvestre', gesteund door REMER. Hij herkent nu kleuren, kent en spreekt het alfabet, leest kleine zinnestukjes en heeft steeds beter contact met de anderen. Dit is een grote overwinning van een jongen met een vastberadenheid voor latere autonomie. Voor hem is het iedere dag een uitdaging om iets te leren. Bruno is één van de 180 kinderen die het instituut bezoekt voor sport, dans, spel en huiswerklessen.

REMER Minas Gerais - Sítio Shalom (Pequeri)

De verhuizing van de Sitio Shalom naar Bicas is inmiddels achter de rug. Op een woensdag in oktober nam ik de eerste tien jongeren mee naar het nieuw gehuurde huis. Een ander busje reed achter ons. De overige groepsleidsters en kinderen zwaaiden ons uit. De verhuizing had de middag daarvoor plaatsgevonden. Wij hadden er in de afgelopen maanden al zoveel over gesproken en vergaderd. Ik was een groot voorstander van de verhuizing, omdat wij ons altijd moeten blijven afvragen wat het beste is voor het kind. Is dat opgroeien op een afgelegen beschermde boerderij of in een stadje met alles binnen handbereik? Niet meer een kind van de Sitio Shalom zijn dat met een busje naar school wordt gebracht, maar lopend naar school, cursus, dans- en sportactiviteiten kunnen gaan. Wij vierden de opening van de woning met taart, frisdrank en dankwoorden. Ik was echt dankbaar. Er zijn momenten geweest dat het werkende team de verhuizing niet meer zag zitten, een sprong in het diepe! Uiteindelijk heeft iedereen het aangedurfd.

De volgende dag kwam ik op de Sitio waar de jongeren ineens niet meer waren. Het leek alsof toen pas het kwartje viel. Het einde van een tijdperk. Ik ben naar huis gegaan waar ik anderhalve dag geslapen heb. Ik zag alle beelden van de afgelopen jaren. Het begin in 1993, met een gedeelte van de bevolking van Pequeri dat zo gekant was tegen het werk. Met ons allen de Sitio in de volgende tien jaar opgebouwd. De 316 kinderen en pubers, de groepsleidsters, de coördinatoren, het technisch team, de vrijwilligers, de tranen, de blijdschap, de woede en de overwinningen. Alle herinneringen kwamen naar boven: mijn kinderen zijn daar opgegroeid; mijn moeder, zus en zoveel familie en vrienden zijn daar langs geweest en hebben daar hun steentje bijgedragen. Ik had het er niet makkelijk mee. Gelukkig werd het weekend, zodat ik enigszins op adem kon komen.

Op 28 december zijn de overige veertien kinderen naar een ander huurhuis in Bicas gegaan. Ik had het er minder moeilijk mee. Voor de verhuizing keek ik namelijk naar het financiële voordeel dat Bicas bood, maar nu zie ik de jongeren met zoveel plezier de kansen aangrijpen om samen 'met de ander' te zijn. In de stormende regen kwamen wij aan bij het hek van de Sitio Shalom dat wij samen symbolisch sloten. Niet uitgezwaaid worden ditmaal, maar in Bicas verwelkomd worden met een feest door de jongeren die al daar woonden.

De woningen zijn niet groot, het is allemaal krap en wij betalen huur. Wij hebben al een eigen terrein dat geheel ommuurd is, waar een groot huis zal komen. De kosten van het nieuwe pand zullen voor een derde betaald worden door stichting Wilde Ganzen. Een ander gedeelte staat al op de rekening van REMER en weer een ander gedeelte hopen wij via acties van stichting Help Mij Leven zo spoedig mogelijk te verkrijgen. Pas als dit gelukt is, kunnen wij de bouw daadwerkelijk afronden.

Dit jaar zullen er ook plannen gemaakt worden om in 2024 te beginnen met preventiewerk in probleemwijken in Bicas. Wij moeten er samen met de kinderinstanties voor zorgen dat de families niet in de drank, drugs en prostitutie terechtkomen, zodat hun kinderen uit huis worden geplaatst vanwege seksueel misbruik of geestelijke en lichamelijke mishandeling. Op deze manier kunnen wij meer kinderen helpen.

De zomervakantie zit er op, de verhuizing is achter de rug, wij zijn strijdbaar! In december is het nieuwe REMER-bestuur voor de periode 2023-2024 gekozen. Ik blijf nog gewoon voorzitter van REMER en Judiceia is vicevoorzitter geworden, klaar om eens het stokje van mij over te nemen. Ik vond het erg jammer dat ik in november niet in Nederland kon zijn, maar de verhuizing woog te zwaar.

Ik wil jullie enorm bedanken voor alle steun in welke vorm dan ook. Wij vragen jullie om hier echt mee door te gaan. Ik wens jullie Gods rijke zegen toe.

Met zeer vriendelijke groet,

Moises, Oetsia, Janine en Robert Smits

Even voorstellen: Paula Miranda

Uit welke mensen bestaat het team van Help Mij Leven eigenlijk? En wie werken er voor onze Braziliaanse partnerorganisatie REMER? In de rubriek 'Even voorstellen' laten we u en jou graag kennismaken met onze enthousiaste medewerkers en vrijwilligers. Dit keer stelt Paula zichzelf voor. Zij werd als kind opgevangen door REMER. Inmiddels is Paula een volwassen vrouw. Ze heeft een mooi bestaan opgebouwd én ze is bestuurslid bij REMER.

Hallo mijn naam is Paula. Ik ben nu 29 jaar. Vanaf mijn tiende tot mijn achttiende heb ik op Sítio Shalom gewoond, samen met mijn drie broers. Op de Sítio ontvingen wij veel liefde en kregen wij een waardige jeugd, iets wat voor elk kind weggelegd zou moeten zijn. Deze acht jaren waren bepalend voor het lot van mij en mijn broers.

Toen ik de Sítio verliet ging ik werken en studeren in de stad Juiz de Fora. Een paar jaar later ben ik afgestudeerd aan de universiteit: dat was voor mij een droom die werkelijkheid werd. Tegenwoordig ben ik manager bij de bank Santander, op een kantoor dicht bij het appartement dat ik in 2022 heb gekocht. Vroeger was ik bang om auto te rijden, maar dit jaar heb ik die angst overwonnen door toch mijn rijbewijs te halen. Ik heb contact met mijn broers die allemaal ver van elkaar wonen, maar waarmee het goed gaat.

Al deze overwinningen heb ik te danken aan REMER en aan alle mensen die het werk van REMER in hun hart hebben gesloten en zo geweldig steunen. Ik ben jullie daar vreselijk dankbaar voor. Om die reden ben ik in 2021 lid geworden van het bestuur van REMER. Op die manier kan ik anderen helpen, zoals ik zelf ook geholpen ben. In december heb ik alle werknemers van de bank uitgenodigd om een zondagmiddag door te brengen met de kinderen op de Sítio Shalom. Dat was een prachtige middag en een bijzondere manier om afscheid te nemen van de Sítio.

Een omhelzing vanuit Juiz de Fora,
Paula Miranda

Bouw woonhuis Bicas: help jij mee?

Zoals je elders in deze nieuwsbrief kunt lezen zijn we druk met de opstart van het nieuwe woonhuis in Bicas: een spannende tijd, zowel voor de kinderen als voor het team van REMER.

WILDE GANZEN

Klein project **Groot verschil**

Gesteund door stichting Wilde Ganzen

Tot onze grote dankbaarheid heeft Wilde Ganzen toegezegd ons te willen helpen: deze stichting is bereid om maar liefst een derde van de kosten van het bouwproject betalen. Wij, als stichting Help Mij Leven, zullen zorg dragen voor het resterende bedrag. Het is ons streven om binnen enkele maanden circa EUR 75.000 op te halen ten behoeve van de bouw van het woonhuis in Bicas. We zijn dan ook druk bezig om geld in te zamelen voor dit project. Maar de eindstreep is nog niet in zicht.

Kom zelf in actie!

Dus heb jij een idee voor een actie waarmee je geld kunt inzamelen bij jou op school, in de kerk, op je werk, bij je sportclub, of anderszins? Laat het ons weten, door een e-mail te sturen naar mail@helpmijleven.org of marijke@helpmijleven.org! Wij helpen je graag met aanvullende informatie over het werk van REMER in Brazilië én over het bouwproject.

Tips? Laat het ons weten!

We gaan ook aanvragen indienen bij andere organisaties en fondsen die soortgelijke projecten ondersteunen. Heb je een tip, stuur dan een e-mail naar bart@helpmijleven.org. We hopen dat we samen met jouw hulp het totaalbedrag kunnen realiseren. Elke euro telt!

Werkvakantie Brazilië 2024: ga jij mee?

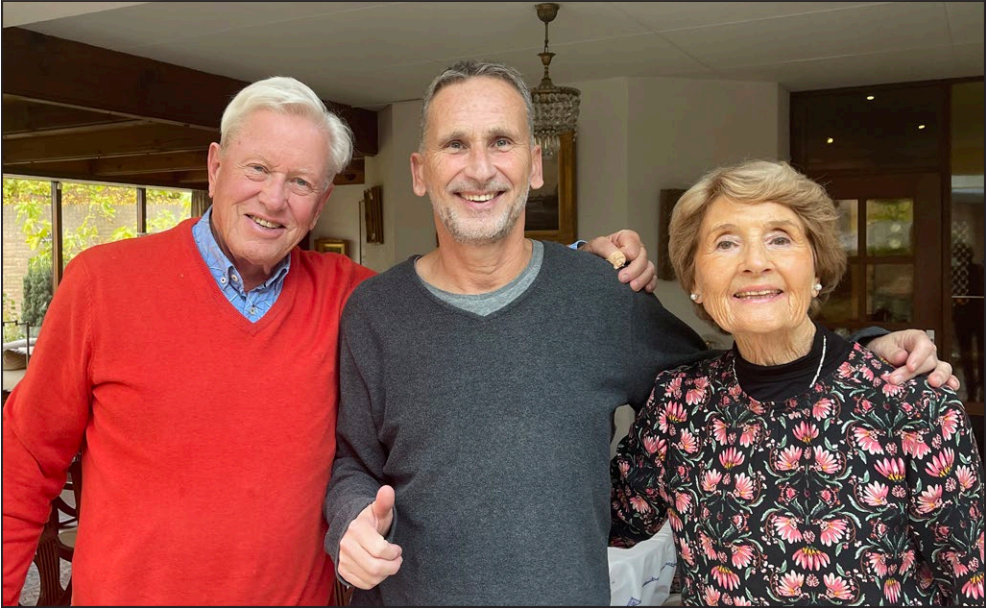
Na twee jaar vertraging — vanwege de coronapandemie — kon er in 2022 gelukkig weer een groep Nederlandse vrijwilligers afreizen naar Brazilië. Deze enthousiaste vrijwilligers hebben hun handen flink uit de mouwen gestoken in Rio de Janeiro (zie foto), Pequeri en Bicas. Zo'n werkvakantie is altijd een bijzondere tijd voor het team van REMER, de kinderen en Robert, maar ook voor de vrijwilligers uit Nederland. Je ziet en voelt waar we als stichting mee bezig zijn en voor wie we het doen. Dat blijft bijzonder. En het is fijn om al klussend de projecten van REMER daadwerkelijk te ondersteunen.

Volgend jaar (zomer 2024) willen we graag opnieuw met een groep vrijwilligers in Brazilië aan de slag. Lijkt het jou leuk om mee te gaan? Je hoeft niet supertechisch te zijn of handig: voor iedereen is er altijd wel werk. Je bent ongeveer drie weken in Brazilië. De werkvakantie vindt meestal plaats in de periode juli/augustus, waarbij de exacte reisdata altijd worden vastgesteld in overleg met de belangstellenden.

Wil jij volgend jaar een paar weken de handen uit de mouwen steken bij de projecten van REMER? Meld je dan vast aan, door een e-mail te sturen naar matty@helpmijleven.org. Heb je vragen? Stuur dan ook gerust een e-mail!

In oktober 2023 gaan we een informatieavond organiseren over de werkvakantie. Meer daarover én over de reis zelf kun je lezen in de volgende editie van deze nieuwsbrief.

Matty Kloosterman
Bestuur Help Mij Leven

Suzanne en Marcel Korthorst zijn goede vrienden van onze dochter Judith. Wij spraken met hen over onze familiestichting, 'Kinderfonds Admiraal Siqueira'. Er zat geld in, maar we hadden nog geen projecten. Suzanne en Marcel waren in 2002 in Brazilië geweest. Zij hadden daar, als vrijwilligers, meegewerkt aan de bouw van Sítio Shalom, een opvangplek voor straatkinderen. Zij vertelden over Robert Smits, een zeer bevlogen man, die zijn leven in dienst gesteld had van de straatkinderen van Rio de Janeiro. Hij had de stichting REMER gestart.

Het was hem gelukt, met behulp van sponsors, een stuk grond te kopen bij het dorpje Pequeri in de staat Minas Gerais. Er werden acht huizen gebouwd, ieder huis geschikt voor 8 kinderen en een leidster, die als moeder fungeerde. De kinderen hadden niet dezelfde leeftijd. En de huizen waren gemengd: jongens en meisjes samen, van heel jong tot 18 jaar, een hecht gezin. Aanvankelijk was de kinderrechtster hier op tegen, vanwege de mogelijkheid van tienerzwangerschappen. Robert had de rechtster weten te overtuigen. Hij beloofde Sítio Shalom direct te sluiten als er kindermisbruik zou plaatsvinden in welke vorm dan ook. Dat heeft gelukkig nooit plaatsgevonden.

REMER had behoefte aan geld. Suzanne en Marcel vertelden zo enthousiast over dit project dat wij ter plekke besloten REMER te steunen, via onze stichting. Hier hebben wij nooit spijt van gehad. Integendeel. Wij vlogen naar Rio de Janeiro, maakten kennis met Robert en Janine en hun toegewijde staf en vielen als een blok voor hun onbaatzuchtige gedrevenheid. Het was voor ons niet langer nodig andere projecten voor goede doelen te zoeken. Iedere cent voor REMER is meer dan goed besteed.

Later zijn we terug geweest in Brazilië. Wij bezochten 'Sparta Esporte Clube', de voetbalclub in favela Morro da Providência. Ook waren we aanwezig bij de opening van Huize Betânia. Robert had lokale bestuurders uitgenodigd en stelde die aan ons voor. Eén van de straatjongens reageerde direct. Wijzend op ons zei hij: "En dan zijn er ook nog twee gringo's." Er klonken gewerschoten. Robert reageerde: "Zolang we binnen blijven, zijn we veilig." Favela Antares, waar REMER het schooltje Universo Cultural had gesticht, maakte grote indruk. Vooral door de wijze waarop Robert met de drugsbende wist om te gaan. Wij liepen langs tafels vol zakken drugs en machinegeweren. Gewapende jongens op motoren reden af en aan om de drugs te bezorgen. De kinderen in het schooltje zaten, keurig aangekleed, braaf te werken.

Een hoogtepunt was de koninklijke onderscheiding die Robert ontving uit handen van minister André Rouvoet: Robert werd benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau, als huldeblijk voor zijn dertig jaar lange inzet voor de straatkinderen van Rio de Janeiro. De tijd verstrijkt. Sítio Shalom wordt te duur, mede door nieuwe overheidsregels. Robert heeft zich genoodzaakt gezien de kinderen van de Sítio, toch zijn levenswerk, te verhuizen naar de nabijgelegen stad Bicas. De Sítio wordt verkocht. Ook deze nieuwe ontwikkeling zal zonder twijfel een succes worden.

Sinds 2004 hebben wij ook goed contact met de bestuursleden van stichting Help Mij Leven die zich het lot van de straatkinderen in Brazilië aantrekken. Wij wensen Robert, Janine en hun toegewijde staf alle mogelijke voorspoed toe.

Jaap en Nelly Ridder

In herinnering: Jacqueline de Best

In januari ontvingen wij het verdrietige bericht dat Jacqueline de Best overleden is. In 2011 heeft Jacqueline maar liefst een halfjaar als vrijwilligster gewerkt bij de REMER-projecten in Pequeri en Rio de Janeiro. Bram van Workum, vrijwilligerscoördinator van stichting Help Mij Leven, bewaart mooie herinneringen aan haar:

“Op 17 januari jongstleden mocht ik aanwezig zijn bij de uitvaart van Jacqueline de Best, een van onze vrijwilligers uit 2011. Ze is na een aantal weken in het ziekenhuis helaas overleden op 48-jarige leeftijd. In de 6 maanden dat ze op de Sítio en in Rio is geweest toonde ze het talent om met de jongeren van ons werk te verbinden, al sprak ze de taal nauwelijks. Bus rijden, eten maken, spelletjes en gekkigheid: Jacqueline wás er voor de kinderen. Ze kon zich over alle unieke eigenschappen van de jongeren verwonderen en elk van hen ondersteunen waar het nodig was. Jacqueline heeft Brazilië in haar hart gesloten. Wij zijn haar dankbaar voor alle inzet en tomeloze liefde voor ‘haar’ Brazilië. Vai com Deus, Jacq.”

Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de stichting over te maken. Het voordeel daarvan is dat u er geen omkijken meer naar heeft.

Wilt u het werk van REMER en Sparta structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur deze per post of e-mail naar het secretariaat van de stichting. U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een bericht aan het secretariaat is voldoende. Als vaste donateur van stichting 'Help mij leven' ontvangt u (indien u daar prijs op stelt) drie keer per jaar onze nieuwsbrief.

Afschrijvingen

Maandincasso: rond de 30^e van de maand

Kwartaalincasso: 30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december

Halfjaarincasso: 30 juni en 30 december

Sturen aan: stichting 'Help mij leven' - Gamba 2, 3068 HK Rotterdam

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang drie keer per jaar de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

Ondergetekende,

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

Email-adres _____

IBAN Rekeningnummer

NL _____

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om € _____ (euro) *eenmalig / per maand / per kwartaal / per jaar** van bovenvermelde rekening af te schrijven.

De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal**

Datum: _____

Handtekening: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan:

- *stichting 'Help mij Leven'* om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven voor het werk onder de straatkinderen in Brazilië;
- *uw bank* om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van stichting 'Help mij Leven'.

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Incassant ID stichting Help mij Leven: **NL29ZZZ411734790000**

Kenmerk machtiging: **HML - < donateursnummer >**

Like onze pagina!

www.facebook.com/helpmijleven

Volg ons ook op Instagram:

[instagram.com/helpmijleven/](https://www.instagram.com/helpmijleven/)

Contact

Informatie en adresgegevens

Bestuur 'Help mij leven'

Mw. M. Kloosterman (voorzitter)
Mw. M. van der Wenden (secretaris)
Dhr. R. Overkamp (penningmeester)
Dhr. P.G. van Baalen
Dhr. A. Gunnink
Mw. C. Th. Smits

Secretariaat

Gamba 2
3068 HK Rotterdam
Telefoon: 010-4209181
mail@helpmijleven.org
www.helpmijleven.org
www.facebook.com/helpmijleven

Giften t.n.v. stichting 'Help mij leven'

IBAN NL 23 RABO 0 1076 14 642

Coördinatie vrijwilligers

Mw. J. Groenendijk Do Nascimento
vrijwilligers@helpmijleven.org

Postadres REMER

Sítio Shalom
Estrada Pequeri-Bicas km2
cep. 36.610-000 Pequeri (MG)
Brazilië

© Copyright 2023

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.